

List do Tytusa

1:1 Paweł, sługa Boga i apostoł Jezusa Chrystusa, *posłany do szerzenia* wśród wybranych Bożych wiary i poznania prawdy wiodącej do życia w pobożności, ² w nadziei życia wiecznego, jakie przyobiecał przed wiekami prawdomówny Bóg, ³ a we właściwym czasie objawił swe słowo przez nauczanie powierzone mi z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego – ⁴ do Tytusa, dziecka mego prawdziwego we wspólnej nam wierze. Łaska i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Zbawiciela naszego!

⁵ W tym celu zostawiłem cię na Krecie, byś zaległe sprawy należycie załatwił i ustanowił w każdym mieście prezbiterów. Jak ci zarządziłem, *może nim zostać* ⁶ jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony, mający dzieci wierzące, nie obwiniane o rozpustę lub niekarność. ⁷ Biskup bowiem winien być, jako wódarz Boży, człowiekiem nienagannym, niezrozumiałym, nieskłonny do gniewu, nieskorym do pijaństwa i awantur, nie chcącym brudnego zysku, ⁸ lecz gościnnym, miłującym dobro, rozsądnym, sprawiedliwym, pobożnym, powściągliwym, ⁹ przestrzegającym niezawodnej wykładni nauki, aby przekazując zdrową naukę, mógł udzielać upomnień i przekonywać opornych.

¹⁰ Jest bowiem wielu krnąbrnych, gadatliwych i zwodzicieli, zwłaszcza wśród obrzezanych: ¹¹ trzeba im zamknąć usta, gdyż całe domy skłócają, nauczając, czego nie należy, dla nędznego zysku. ¹² Powiedział jeden z nich, ich własny wieszcz: «Kreteńczycy zawsze kłamcy, złe bestie, brzuchy leniwe». ¹³ Świadectwo to jest zgodne z prawdą. Dlatego też karć ich surowo, aby wytrwali w zdrowej wierze, ¹⁴ nie zważając na żydowskie baśnie czy nakazy ludzi odwracających się od prawdy. ¹⁵ Dla czystych wszystko jest czyste, dla skalanych zaś i niewiernych nie ma nic czystego, lecz duch ich i sumienie są zbrukane. ¹⁶ Twierdzą, że znają Boga, czynkami zaś temu przeczą, będąc ludźmi obrzydliwymi, zbuntowanymi i niezdolnymi do żadnego dobrego czynu.

2:1 Ty zaś głoś to, co jest zgodne ze zdrową nauką: ² że starcy winni być ludźmi trzeźwymi, statecznymi, roztropnymi odznaczającymi się zdrową wiarą, miłością, cierpliwością. ³ Podobnie starsze kobiety winny być w zewnętrznym ułożeniu jak najskromniejsze, winny unikać plotek i oszczerstw, nie upijać się winem, a uczyć innych dobrego. ⁴ Niech pouczają młode kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci, ⁵ jak mają być rozumne, czyste, gospodarne, dobre, poddane swym mężom – aby nie bluźniono słowu Bożemu. ⁶ Młodzieńców również upominaj, aby byli umiarkowani; ⁷ we wszystkim dawaj wzór dobrych uczynków własnym postępowaniem w nauczaniu okazuj prawość, powagę, ⁸ mowę zdrową, wolną od zarzutu, ażeby przeciwnik ustąpił ze wstydem, nie mogąc nic złego o nas powiedzieć. ⁹ Niewolnicy niech będą poddani swoim panom we wszystkim, niech się starają im przypodobać, niech się im nie sprzeciwiają, ¹⁰ niczego sobie nie przywłaszczają, lecz niech okazują zawsze doskonałą wierność, ażeby pod każdym względem stali się chlubą dla nauki naszego Zbawiciela, Boga.

¹¹ Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom ¹² i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, ¹³ oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, ¹⁴ który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków. ¹⁵ To mów, do tego zachęcaj i karć z całą powagą, niechaj cię nikt nie lekceważy!

3:1 Przypominaj im, że powinni podporządkować się zwierzchnim władzom, słuchać ich i okazywać gotowość do wszelkiego dobrego czynu: ² nikogo nie lżyć, unikać sporów, odznaczać się uprzejmością, okazywać każdemu człowiekowi wszelką łagodność. ³ Niegdyś bowiem i my byliśmy nierozumni, oporni, błędzący, służyliśmy różnym żądom i rozkoszom, żyjąc w złości i zawiści, godni obrzydzenia, pełni nienawiści jedni ku drugim. ⁴ Gdy zaś ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, ⁵ nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, ⁶ którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, ⁷ abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego. ⁸ Nauka ta zasługuje na wiarę, i chcę, abys z całą stanowczością o tym mówił, że ci, którzy wierzą w Boga, mają się starać usilnie o pełnienie dobrych czynów. Jest to dobre i pożyteczne dla ludzi. ⁹ Unikaj natomiast głupich dociekań, rodowodów, sporów i kłótni o Prawo *Mojżeszowe*! Są bowiem bezużyteczne i puste. ¹⁰ Sekciarza po jednym lub po drugim upomnieniu wystrzegaj się, ¹¹ wiedząc, że człowiek taki jest przewrotny i grzeszny, przy czym sam na siebie wydaje wyrok.

¹² Gdy poślę do ciebie Artemasa lub Tychika, postaraj się czym prędzej przybyć do mnie do Nikopolis, ¹³ postanowiłem bowiem tam spędzić zimę. Zenasa, uczonego w Prawie, i Apollosa zaopatrzyć należycie na drogę powrotną, by im na niczym nie zbywało. ¹⁴ Niechże i nasi wierni nauczą się przodować w *spełnianiu* dobrych czynów, które służą zaspokojeniu koniecznych potrzeb – żeby nie byli bez zasług.

¹⁵ Pozdrawiają cię wszyscy z mego otoczenia. Pozdrów tych, którzy nas kochają w wierze. Łaska z wami wszystkimi!

Pytania i polecenia:

1. Wskaż zadania, jakie autor listu postawił adresatowi.
2. Wskaż problemy, z jakimi musiał zmierzyć się Tytus jako zastępca Pawła Apostoła na Krecie?
3. Wymień wskazane w liście cechy dobrego prezbitera i biskupa.
4. Inspirując się powyższym tekstem, napisz list do współczesnych diakonów, prezbiterów i biskupów, w którym wskazane zostaną najważniejsze zasady postępowania i najpilniejsze zadania do wykonania w naszych czasach.